

Nr 411

Av fru **Lindskog m. fl.**, om utredning rörande åldersvården.

Den ekonomiska tryggheten för åldringar är i dagens samhälle jämförelsevis väl ordnad. Men möjligheten att få vård när åldersförändringar sätter in och krafterna avtar har icke hållit jämna steg med den ekonomiska tryggheten. Ålderdomshemmen, som inte varit avsedda att ge vård åt sjuka åldringar, har i brist på andra vårdmöjligheter fått ta emot dessa. Genom att kommunerna svarar för vården av gamla, landstingen för sjukvård och kronikervård och stat och kommun gemensamt för försäkringsdelen, kan en viss splittring återspeglas i omvårdnaden. Den gamla människan med framför allt psykiska åldersförändringar är icke välkommen och hör icke hemma i någon av de nu förefintliga vårdformerna. Gränsen kommer alltid att bli flytande mellan kroniskt sjuka och ålderdomssvaga, men detta får icke vara ett hinder för att finna en lämplig vårdform för dessa.

Även om ålderdomshemmen icke är planerade för att ge sjukvård, så tvingas man att i nuvarande läge ge sådan. Detta förhållande kan säkert inte undgås under de närmaste decennierna. Det vore välbetänkt att i fortsättningen acceptera detta faktum vid planeringen av både byggnader och personalbehov. Med de ökade anspråk man numera ställer på både kropps- och mentalsjukvård får icke dessa vårdformer inom de närmaste årtiondena större möjlighet än för närvarande att tillgodose åldringarnas behov. Det ökade antalet åldringar kommer därtill att utöva en ytterligare press. Det synes oss att vård av en hjälplös åldring vid ett ålderdomshem ger större möjlighet att bereda den gamle en mera personlig miljö genom att några egna tillhörigheter kan medföras än vad den direkta sjukhusvården kan medge. Även för en sjuk åldring, som med viss tillsyn kan bo kvar i hemmet, borde tryggheten ökas genom bättre kontaktmöjligheter med närboende under t.ex. nattetid. Då dessa områden av åldringsvården ligger just i gränsen mellan de avsnitt som socialpolitiska kommittén och kommittén för översyn av hälso- och sjukvården i riket har att utreda, synes en ny utredning bli nödvändig. Om den begränsas till ovan angivna områden torde den kunna utföras på jämförelsevis kort tid.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en skyndsam utredning rörande åldringarnas behov av

och möjlighet till vård inom olika vårdformer och om en samordning av åtgärderna med särskild hänsyn till vårdens personliga karaktär.

Stockholm den 26 januari 1960

Elsa Lindskog

Erik Östrand

Annie Jäderberg

Rosa Svensson

Gunbjörg Thunvall

Marta Lindberg

Mary Holmqvist

T. Fredriksson

Edvin Gustafsson

i Bogla